

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 24. februar 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Louise Degn Brammer
Sagsnr.: 2020-0030-3654
Dok.: 1382916

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 818 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. januar 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 818 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere artiklen ”Justitsmord mod Noer?” fra kenddinby.dk den 28. januar 2020, herunder redegøre for, om man kan være sikker på, at der ikke sker justitsmord i Danmark?”

Svar:

Den konkrete sag vedrører en dybt tragisk familiesituation for alle implicerede. Som justitsminister er jeg af principielle årsager tilbageholdende med at udtale mig om konkrete sager, der er eller har været under behandling ved domstolene.

Mere generelt kan jeg dog oplyse, at retsplejeloven indeholder en række retssikkerhedsmæssige garantier for behandlingen af straffesager.

Det følger af retsplejelovens § 96, stk. 2, at anklagemyndigheden skal påse, at strafskyldige drages til ansvar, men også at forfølgning af uskyldige ikke finder sted. Bestemmelsen er udtryk for et objektivitetsprincip, der er et grundlæggende princip i strafferetsplejen, og som anses for en af de vigtigste retssikkerhedsgarantier.

Under hovedforhandlingen af en straffesag indebærer objektivitetsprincippet bl.a., at anklageren skal fremlægge beviserne på en saglig og objektiv måde og sikre, at også oplysninger, der kan tale imod tiltaltes skyld, kommer frem.

Endvidere gælder der i straffeprocessen et princip om fri bevisbedømmelse, jf. retsplejelovens § 880, 2. pkt. Princippet indebærer, at retten ved afgørelsen af, om det er bevist, at tiltalte er skyldig, skal forholde sig til alt, der er kommet frem under bevisførelsen. Det er således op til retten at forholde sig til betydningen af de enkelte beviser ved afgørelsen af, om det er bevist, at tiltalte er skyldig, eller om der er begrundet tvivl.

Desuden følger det af grundsætningen om ”in dubio pro reo”, at domstolene i straffesager skal lade enhver rimelig tvivl komme den tiltalte til gode. Hertil kommer, at der efter det almindelige to-instansprincip er mulighed for at anke sagen til en højere retsinstans, som kan vurdere beviserne på ny.

Det er på denne baggrund min opfattelse, at vores retssystem generelt på betryggende vis værner om borgernes retssikkerhed.